

[Thestrup.]

gennemsyn har kunnet se — og der er jo her inden første behandling kun tid til et flygtigt gennemsyn — endnu mere uoverskueligt og endnu vanskeligere at finde ud af end noget tidligere finanslovsforslag. Jeg er klar over, at overgangen til rammebevillinger er en nødvendighed, men jeg er heller ikke i tvivl om, at det stiller større krav til arbejdet i finansudvalget end tidligere, først og fremmest ved den gennemgang af forslaget, som nu i de følgende måneder skal finde sted, men også med i finansårets løb at følge udviklingen inden for rammebevillingerne.

En af de største udgifter i forslaget er jo lønudgifterne. I den oversigt fra det økonomiske sekretariat over statsfinanserne, vi fik forleden dag, findes der på pag. 26 en opgørelse over statens lønudgifter fra 1960-61 til og med 1964-65. Her viser det sig, at statens lønudgifter er steget fra 3.137 mill. kr. til 5.362 mill. kr., og dette får mig til at spørge: hvad er de steget til i det foreliggende forslag? Ja, jeg ved jo nok, at jeg kunne have regnet det ud, hvis jeg havde haft den fornødne tid til at uddrage alle de mange konti og lægge dem sammen; men havde det ikke været rimeligt, om finansudvalget nu til sin gennemgang af finansloven fik en egentlig personaleanalyse, der ikke alene viste, hvor mange der er ansat i de forskellige udgiftsområder med inddeling i tjenestemænd, overenskomstlønnede og andet personale, men også med en samlet opgørelse over, hvor mange der i alt er inden for hvert ministerium og inden for hele statsstyrelsen?

Jeg vil tillige foreslå, at vi ikke bliver ved selve statsstyrelsen, men at vi også får opgjort personalet inden for tilskudsområderne. Der er jo en lang række områder, hospitalerne f. eks., hvor staten betaler lønninger eller en meget væsentlig del deraf, uden at vi ved, hvor stor en del af disse tilskud der anvendes til lønninger, eller hvor mange ansatte der er i de forskellige kategorier. Jeg tror, at sådanne opgørelser eller analyser vil være af stor betydning for finansudvalget for at kunne følge udviklingen og derigennem se, hvor meget vi anvender til lønninger, og hvor stort et antal personer inden for de forskellige grupper, også de forskellige uddannel-

sesgrupper, personer med lang uddannelse, med mellemuddannelse, med kort uddannelse, vi lægger beslag på. Jeg tilføjer, at vi jo for nylig i finansudvalget har bevilget et beløb til opgørelser over det ansatte personale i statens og tilskudsområdernes tjeneste.

I den højtærede finansministers tale og endnu mere i de to redegørelser, den højtærede økonomiminister har givet os om den økonomiske baggrund for det offentlige investeringsprogram og i dette program for 1966-67 til 1969-70, findes der jo en lang række tal. For 1966-67 må de jo svare til tal i finanslovsforslaget. Jeg tror, det ville have betydning for finansudvalget, hvis vi kunne se sammenhængen mellem disse tal og finanslovsforslaget, f. eks. tallene i økonomiministerens investeringsprogram pag. 9.

I de senere dages debat har kasseoverskuddet spillet en stor rolle. Er det dog i og for sig ikke mærkeligt, at dette kasseoverskud, altså denne gang det forventede kasseoverskud for 1966-67, ikke umiddelbart lader sig aflæse af finansloven? Det er et yderligere eksempel på, hvor utilgængelig finansloven er. I cirkulæret af 11. juni 1965, det, der står foran i anmærkningerne til finanslovsforslaget, findes nogle bestemmelser om, hvordan der skal redegøres for tilskud, og der sondres her imellem lovbundne tilskud, tilskud, der ydes i henhold til en bemyndigelse i lovgivningen, og tilskud, der ydes uden særlig hjemmel i lovgivningen. Jeg synes, at denne sondring mellem tilskud må have en betydelig interesse for finansudvalget ved dets gennemgang af finanslovsforslaget, og jeg vil spørge den højtærede finansminister, om vi ikke kunne få en oversigt over finanslovsforslagets tilskud opdelt i disse tre grupper.

Vi har i finansudvalget, hver gang vi i et aktstykke står over for bevillinger til nye bygninger eller nyt byggeri til et eller andet formål, spurgt om, hvad nu engangsudgiften, altså erhvervelsen af den pågældende bygning, medfører af årlige driftsudgifter for staten, og det er ikke alene driftsudgifter som vedligeholdelse o. lign., der har interesse, men det er også, hvilke nye udgifter f. eks. til lønninger der bliver årlig, når vi erhverver en sådan bygning.

Lad mig tage et eksempel: når vi erhverver en bygning til arkitektskole i Århus,